

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 18. S. Wilfridus restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæcul. VIII.
A. C. 708.

stos Constantinopolim abstrahi iussit, Felicem Archiepiscopum erutis oculis in Pontum relegavit. Hanc sortem celesti vindicta Archiepiscopo obtigisse Romani crediderunt.

§. XVIII.

S. Wilfridus restituitur.

Paul. Diac.
VI. hist. c. 37.

Illâ ætate Angli utriusque sexus omni- que conditionis Nobiles, Duces & Reges Romam Devotionis causa peregrinabantur. Ex illorum numero fuit Coenredus Rex Merciorum, qui ad restituendum S. Wilfridum operam junxerat. S. Episcopus Roma redux, cum in Regionem Cantiorum pervenisset, & Legatos ad Episcopum Berthualdum misisset, promisit ille, se sententiam contra S. Wilfridum in Concilio Nestrefeldensi pronunciatam mitigaturum; nam Berthualdus acceptis Roma Legatorum suorum Epistolis, Papæ Auctoritati cedens, cum S. Wilfrido facere in Gratiam rediit. Vir Sanctus vero Wilfridus contulit se ad Ethelredum antiquum suum amicum, qui, postquam annis triginta & uno Mercii imperasset, anno 704. in Asceterio Bardenejensi Monachum induerat, ubi postea Abbas fuit. Ambo inter lacrymas in amplexu ruerunt, & S. Wilfridus sententiam a Papa latam exhibuit, qua perlecta Ethelredus pollicitus est, se omnibus viribus

Eddi. vit.
c. 54.
Sup. n. 9.

ei suffragaturum. Moxque missis ad **Sæcul. VIII.**
 Coenredum Regem Successorem suum **A.C. 708.**
 ministris rogavit, ut ad se veniret, com-
 pulsitque, ut se juramento obstringeret,
 quod S. Sedis Decretis obedientiam præ-
 stare vellet. Ethelredo deinde suaden-
 te S. Wilfridus Presbyterum & Abba-
 tem ad Alfridum Regem Nordhumbriæ
 misit, qui rogarent, ut boni consuleret, si
 ei litteras Papæ exhiberet. Respondit
 Rex; quoad ipse viveret, non destructu-
 rum se, quod totius ferme Britannia E-
 piscopi statuissent. Haud diu postea, cum
 in morbum incidisset, crederetque, in-
 stare Divinam ultionem ob contemptam
 S. Sedis Auctoritatem, Successorem suum
 hortatus est, ut cum Episcopo Wilfrido
 pacem iniret.

c. 55.

Alfrido fati functo Eadulfus ejus **Be. epist.**
 Successor non modo S. Wilfridum non
 restituit, sed præcepit, ut intra dies sex
 e Regni sui finibus excederet, adjecta
 comminatione, se cunctos ejus socios,
 quotquot comprehendi possent, interfe-
 cturum. Verum elapsis duobus mensi-
 bus Eadulfo pulso Alfridi filius necdum
 pueritiam egressus, paternum solium
 conscendit. Anno Regni ejus primo
 Berthualdus Archiepiscopus Cantuarien-
 sis cum omnibus Episcopis suis, Abbati-
 bus, & Regni Optimatibus in Nordhum-
 briam venit, atque prope Nidum amnem

c. 37.

Sæcul. VIII. Concilium celebravit. Adfuit Rex Ju-
 A. C. 708. venis Ofredus cum Proceribus, tribus
 Regni sui Episcopis, Abbatibus, & Elthe-
 da Abbatisa Streneshalensi, cujus pru-
 dentiam in dandis consiliis cuncti maxi-
 mi faciebant. S. Wilfridus quoque in-
 tererat. Rege, Episcopis, & Proceribus
 confidentibus Berthualdus Archiepisco-
 pus dixit: *Oremus Deum, ut per Spiritum Sanctum suum ponat pacem in cordibus nostris. Episcopus Wilfridus & ego in manibus nostris habemus S. Sedis Epistolas, quas vobis presentibus recitari oportet.* His recitatis, Berthfridus ex Proceribus Nordhumbriæ præcipuus petiit, ut hæc sibi & ceteris, latini Sermōnis ignaris, explicarentur. Statim Archiepiscopus rei summam exposuit; nimirum Papam Episcopis Angliæ præcipere, ut cum Wilfrido in Gratiā redderent, & Ecclesias suas ipsi redderent, quod si facere detrectarent, omnes Romanæ pergerent, ibi judicandi. Episcopi adversantes dixerunt, fixum sibi esse, ea servare, quæ Theodorus Archiepiscopus & Egfridus Rex decrevissent, ipsique cum Rege Alfrido in Concilio Nestrebedensi ratum habuissent. Elthea Abbatisa testabatur, Alfridi Regis ultimam fuisse voluntatem, ut S. Episcopus restitueretur. Tunc Berthfridus Regis pueri nomine dixit: *Regis & Optimatum omnium*

Sup. n. 9.

omnium voluntas est, ut Sacra Sedis & Sæcul. VIII.
 Regis Alfridi mandatis omnino obediamus. A. C. 708.
 Cum enim Behamburgi obsidemur, & arctiora in dies nobis fierent omnia, nos voto obligavimus, istud Papæ Decretum effectui dandi, si Deus Principi juveni Patris sui Regnum concederet. Mox hostium corda mutata, de pacis conditionibus agere ceperunt, & nos liberati sumus. His auditis, cum Episcopi deliberassent, in hanc sententiam ivere omnes; ut cuncti Episcopi, Rex & Proceres bona fide cum Wilfrido in gratiam redirent, & eidem duo sua Monasteria Riponense & Hagulstadenſe cum omnibus redditibus redderentur. Tum omnes in mutuos amplexus occurrunt, Communionem accipiunt, & agentes Deo gratias singuli ad sua revertuntur.

§. XIX.

S. Wilfridi Obitus.

Inde post aliquod temporis spatium, cum S. Wilfridum in Monasterio Hagulstadenſi, sicut olim Meldis, imo periculo majore morbus corripuisset, omnes Abbates & Anachoretæ illius Regionis confluunt, preces ad Deum cum Monachis illius loci jungunt, & flagitant, ut decumbenti mens & vox redderetur, quo domui suæ prospicere & res suas dividere posset. Exaudita est eorum oratio,